

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **V. T.**, zastoupené Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2005, č. j. 36 Az 261/2004 – 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví uvedeným usnesením Krajského soudu v Brně bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 12. 2004, č.j. OAM-2390/VL-10-ZA09-2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ust. § 91 cit. zákona. Krajský soud zastavil řízení dle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. vzhledem ke zpětvzetí žaloby, které žalobkyně učinila u soudu dne 20. 7. 2005.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně v zákonné lhůtě kasační stížnost v níž dovozuje existenci důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s.ř.s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. K tomu žalobkyně pouze uvedla, že její osobní situace se podstatně změnila a v důsledku obecně neuspokojivých poměrů, které v zemi původu panují, je její vycestování zpět do Běloruska nemožné. Navrhla proto, aby napadené usnesení

Krajského soudu v Brně bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Dalším podáním pak žalobkyně požádala též o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z připojeného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 36 Az 261/2004 Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobkyně dne 20. 7. 2005 dostavila do kanceláře Krajského soudu v Brně kde sdělila, že bere žalobu zpět a žádá, aby řízení bylo zastaveno. O tomto úkonu byl sepsán úřední záznam, který žalobkyně vlastnoručně podepsala.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v rozsahu uplatněného stížního důvodu a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhopatel svůj návrh zpět. Takovýto úkon žalobkyně v daném případě učinila dne 20. 7. 2005 přímo u Krajského soudu v Brně a Nejvyšší správní soud nemá důvod pochybovat, že tento úkon byl učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. Žalobkyně ostatně ve své kasační stížnosti ani nedostatek náležitostí právního úkonu nenamítá, uvádí pouze, že se její situace podstatně změnila v důsledku obecně neuspokojivých poměrů v zemi původu. Takováto skutečnost však na relevanci právního úkonu učiněného žalobkyní nemá žádný vliv. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že usnesení Krajského soudu o zastavení řízení netrpí nezákonností ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Kasační stížnost žalobkyně proto jako nedůvodnou podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Vzhledem k ust. § 78b odst. 1 zák. č. 325/1999 Sb., podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku, na žádost udělí vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. srpna 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

